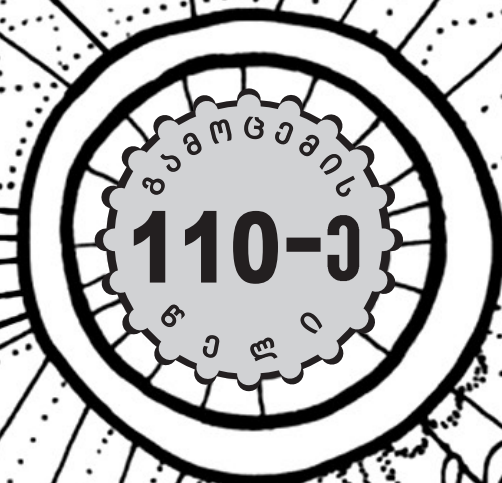
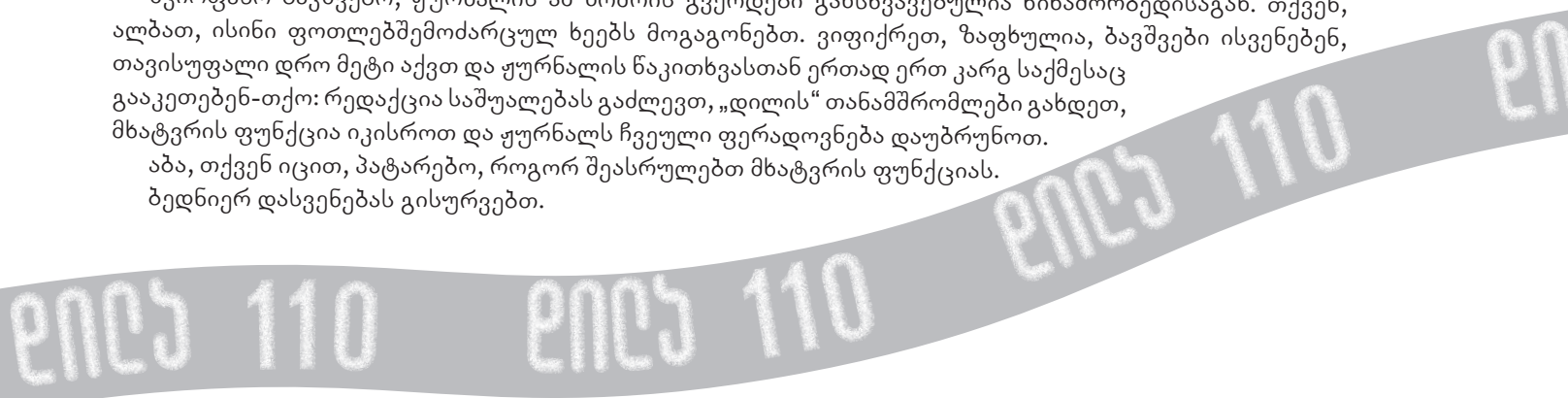

110-3

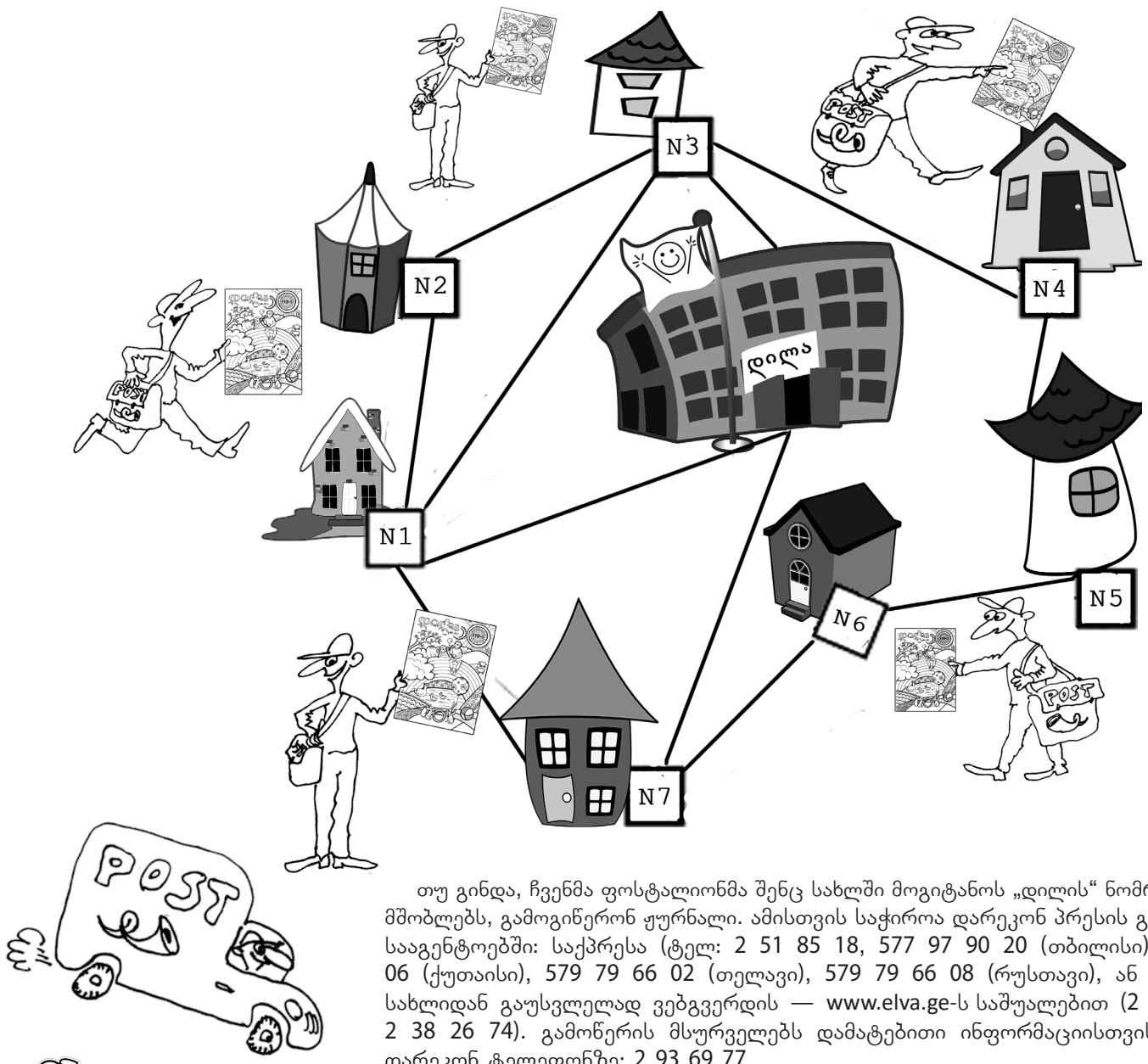
№7, 2014

ქვირფასო ბავშვებო, ჟურნალის ამ ნომრის გვერდები განსხვავებულია წინამორბედისაგან. თქვენ, ალბათ, ისინი ფოთლებშემოდარცულ ხეებს მოგაგონებთ. ვიფიქრეთ, ზაფხულია, ბავშვები ისვენებენ, თავისუფალი დრო მეტი აქვთ და ჟურნალის წაკითხვასთან ერთად ერთ კარგ საქმესაც გააკეთებენ-თქო: რედაქცია საშუალებას გაძლევთ, „დილის“ თანამშრომლები გახდეთ, მხატვრის ფუნქცია იკისროთ და ჟურნალს ჩვეული ფერადოვნება დაუბრუნოთ. აბა, თქვენ იცით, პატარებო, როგორ შეასრულებთ მხატვრის ფუნქციას. ბედნიერ დასვენებას გისურვებთ.

ფოსტალიონი რედაქციიდან ადრიანად გამოვიდა და „დილის“ ახალი ნომრების ჩამორიგება დაიწყო. ცოტა ხანში მიხვდა, რომ ორი ეგ ზემპლარი აკლდა და უკან მიბრუნდა. ერთ-ერთ სახლში ჩაიხე მიიპატიჟეს, ბოდიში მოიხადა, სხვებთან შემავიანდება, ბავშვები სულმოუთქმელად მელიან და დარიგებას რომ დავასრულებ, მეც შემოგიერთდებითო. პირობა მართლაც შეასრულა. ამ ნახაზზე ნაჩვენებია ყველა გზა, რომელიც ფოსტალიონმა გაიარა. როგორც აღმოჩნდა, მას ერთ ქუჩაზე ორჯერ არ გაუვლია. როგორი იყო „დილის“ ფოსტალიონის მარშრუტი და რომელ სახლში მიირთვა ჩაი?

თუ გინდა, ჩვენმა ფოსტალიონმა შენც სახლში მოგიტანოს „დილის“ ნომრები, სთხოვე მშობლებს, გამოგიწერონ ჟურნალი. ამისთვის საჭიროა დარეკონ პრესის გავრცელების სააგენტოებში: საქპრესა (ტელ: 2 51 85 18, 577 97 90 20 (თბილისი), 579 79 66 06 (ქუთაისი), 579 79 66 02 (თელავი), 579 79 66 08 (რუსთავი), ან გამოიწერონ სახლიდან გაუსვლელად ვებგვერდის — www.elva.ge-ს საშუალებით (2 38 26 73 ან 2 38 26 74). გამოწერის მსურველებს დამატებითი ინფორმაციისთვის შეუძლიათ დარეკონ ტელეფონზე: 2 93 69 77

მსიარული ლაქსები

მისიელ ძვლივიძია

გოგემ თელა ისწავლა

გოგი ითვლის: – თოთხმეტ, თხუთმეტ,
თექვსმეტ, ჩვიდმეტ, თვრამეტი...
– მერე? – მერე ცხრამეტი და
იმის შემდეგ ... ა თ მ ე ტ ი!

ნოდარ ჯალაღონია

ოქროს თევზი

მამამ ქლით ოქროს თევზი
მოუყვანა გუშინ ირას.
თანაც უთხრა: თევზს სჭირდება
წელის გამოცვლა ეოველ კვირას.
მეჭკისკისა ირამ მამას:
– ნუ მატყუებ, არ ვარ ბავშვი,
თუ ასეა, მამ მითხარი
წვალს ვინ უწვალის თევზებს ზღვაში.

ავთანდილ გურგანიძე

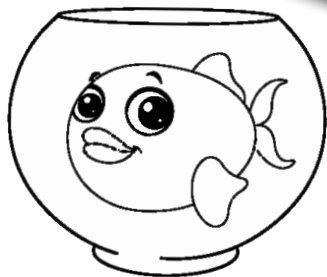
მოკრივე დათვი

ტყეში ამბავი გავიგე!
ამბავი საისტორიო:
კრივში ვარჯიშობს დათუნს,
ვერ უპოვია ტოლიო...
რინკზე სუეველა გაურბის, –
მტერს მოხვდა მაგის ტორიო!...

ზაქარია შერაზადაშვილი

უსრდელი კოზაკი

ეს მიაშბეს სამხედის
ვერწებმა და ურთსლებმა:
ჯიუტ კოზაკს უსრდელად
უსწავლია ფურთსება...
დედა აქლემს სირცხვილით
თურმე ძილი უფრთსება!..

ვათარა ზებრა

ავტორი და მხატვარი
ნუსტა ალხაზაშვილი, 10 წლის

ერთ ზებრას შვილი გაუჩნდა. პატარა ძალიან საყვარელი იყო, ჩხირივით გრძელი, წვრილი ფეხები ჰქონდა, ტანზე კი ლამაზი შავი ზოლები დაჰყვებოდა. გაჩნდა თუ არა, მაშინვე ძუძუს ეცა. ცოტა რომ წამოიზარდა, სხვა ზებრების მსგავსად ბალახის ძოვა დაიწყო. სულ დედას დასდევდა, გვერდიდან არ სცილდებოდა. ერთხელ, როდესაც ჯოგთან ერთად ბალახობდა, საშინელი ღრიალი მოესმა. ხმაზე იცნეს – ეს ლომი იყო. დამფრთხალი ზებრები თავპირისმტვრევით გაიქცნენ. ლომი მაინცდამაინც პატარა ზებრას გაეკიდა. ის იყო, ბრჭყალები უნდა ჩაესო, რომ უცებ პატარამ დრუნჩში ტლინკი უთავაზა. ლომი არ მოელოდა, ეტკინა და დაიბნა. ამასობაში საშველად დედა მოვარდა, პატარა, ყოჩალი შვილი წინ გაიგდო და ვიდრე მტაცებელი გონს მოვიდოდა, ერთად მიეფარნენ თვალს.

ამის შემდეგ დედა-შვილი ბედნიერად ცხოვრობდა.

პირველი ხარვეზი დაბრუნდება 10 ცხოველს

ცნობას ბიჭის ლექსი

ლალი ჯავახრაშვილი

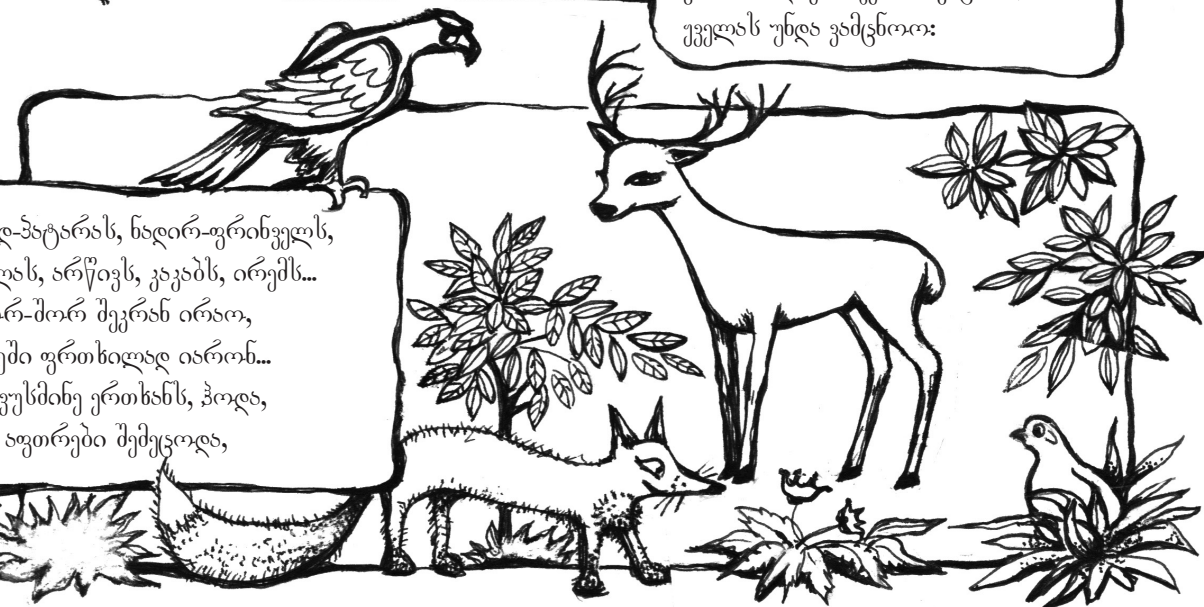
ამას წინათ ტუეში
ტანხა გამკრა ეშვი!
— შენ მე ეშვი გამკარი?
თავხელობა ამკვარი
გაგონილა? თქმულა?

მე დევით გულადს,
ლომი რთა, ლომი,
ისიც მივლის შორით,
რადგან ტუეში ამ წამთარს
დავედგენე სამ აფთარს!

რაც მე იმათ დღე ვაურე...
აფცებდნენ შიშით თვალებს
შეპკრთაღნი და დაბნეულნი!
რომ მოითქვეს ბოლო-ს სული,
ერთმა ძლივს თქვა: — კაცოო,
უველას უნდა ვამცნოო:

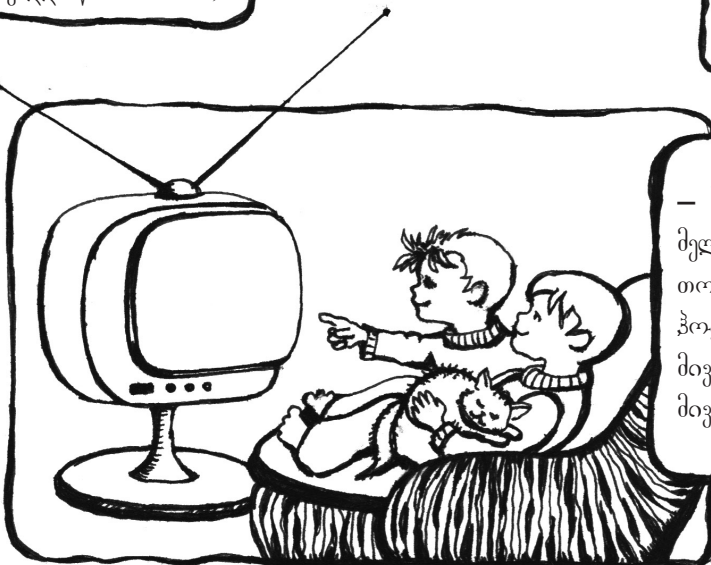
დიდ-პატარას, ნადირ-ფრინველს,
მელას, არწივს, კაკაბს, ირემს...
შორ-შორ შეკრან ირთაო,
ტუეში ფრთხილად იარონ...
მე ვუსმინე ერთხანს, ჰოდა,
ის აფთრები შემეცოდა,

ჩავიწიე მერე ხელი
 აქეთობას ერთი ძველი
 დავტუქსე და შევამინე, —
 ის მსუნავი, კურდღლის შვილებს
 მიათრევდა ხვა-ბაცა,
 იმ ძველს შიშით ისე დასცხა,
 ოფლის იწმენდა წინა თათით,

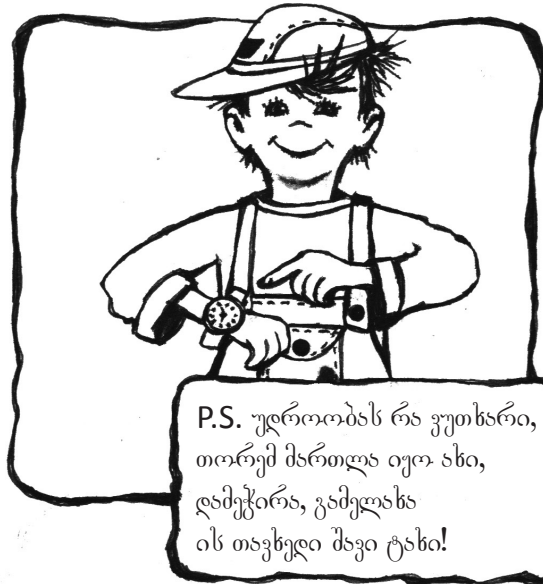
მე კი იმ ძველის მისამართი
 ჩავინიშნე: — ტუე უღრანი!
 დავაუოვნებ ერთი ხანი;
 მერე თავზე დავუცემი,
 შველას ითხოვს კურდღლის თემი!

— ბიჭო, უცებ გამახსენდა,
 ძელოვება სახლში დღა,
 თორმეტსეა მულტვილმი,
 ჰოდა, ჩქარა თუ ვივლი,
 მივალ, ჩავრთავ ტელევიზორს,
 მივუსხდებით მე და გიხო,

ხელს წავუკრავ ლეო კატას
 წრეწუნების გასაფანტად!

P.S. უღროობას რა ვუთხარი,
 თორემ მართლაც იყო ახი,
 დამეჭირა, გამეღახა
 ის თავხელი შავი ტახი!

მხატვარი ნანა სანაია

Ճիշդի տղ Երկչորդոն ըս զստղիսքը

გარტიანა, რამ...?

... ჩიტს ფრენის დროს ძილი შეუძლია?

წარმოიდგინეთ, ასეთი ჩიტებიც არსებობენ: მზის ჩასვლისას ნამ-გალები მაღალ სიმაღლეზე აფრინდებიან და ფრენის დროს იძინებენ, გათენებისას კი მიწასთან ახლოს ბრუნდებიან.

... სპილო ერთადერთი ცხოველია, რომელსაც თავზე დგომა შეუძლია?

დიახ, მხოლოდ სპილო და ადამიანი ფლობენ ამ უნარს.

... პეპლები მხოლოდ ერთ დღეს ცოცხლობენ?

არა, ეს სიმართლე არ არის. ზოგიერთი პეპელა რამდენიმე თვეს ცოცხლობს და გამოსაზამთრებლად თბილ ქვეყნებშიც კი მიფრინავს.

... არსებობს თუთიყუში, რომელსაც ფრენა არ შეუძლია?

დიახ, მსოფლიოში ასეთი თუთიყუშის მხოლოდ ერთი სახეობა არსებობს – კაკაპო. ის ახალ ზელანდიაში ცხოვრობს. ფრთები, რა თქმა უნდა, აქვს და მისი ქნევაც შეუძლია, მაგრამ კუნთები განუვითარებელი აქვს და ამიტომ ვერ დაფრინავს. სამაგიეროდ, კარგი ალპინისტია, მას შეუძლია ხის კენწეროზე აძვრეს და იქიდან გადმოხტეს გაშლილი ფრთებით.

הצמצן בתצורה,
 מומלץ לך מבעתצורם לך מלך

1

2

3

4

5

6

ბაყაყი და ყოჭბნი

თარგმნა
მარინა აგბარდნიშვილმა

ერთხელ ყორანმა მსუქანა ბაყაყი დაიჭირა და მეზობელი სახლის სახურავზე აფრინდა, რათა ნანადირევი მშვიდად შეესანსლა. დასვა თუ არა, მხიარულად დაიციყინა.

– დაო ბაყაყო, რა გაცინებს? – ჰკითხა .

– არაფერი, ! ამ სახლის სხვენში ჩემი ძმა ცხოვრობს. შენ არც კი იცი, რა ძლიერი და დაუნდობელია, ჩემს წყენას არავის შეარჩენს.

ბაყაყის ნათქვამი ყორანს არ ეამა, ბაყაყს ნისკარტი დასტაცა და ერთ რუს გადაუფრინა. მწვანე არსება კი უფრო მხიარულად აციყინდა.

– შენ რა, ისევ იცინი? – ჰკითხა ყორანმა.

– არ ვიცი, ღირს კი ამ წვრილმანის შეხსენება? ბიძაჩემი სწორედ ამ ცხოვრობს, ჩემს ძმაზე ძლიერი და დაუნდობელია.

ყორანს შეეშინდა და გადანყვიტა, იმ მიდამოებს გასცლოდა, სადაც ბაყაყის ძლიერი და დაუნდობელი ნათესავები ცხოვრობდნენ. მსხვერპლი ისევ ნისკარტში მოიქცია, კარგა ხანს იფრინა და ბოლოს ერთი ჭის ახლოს ჩამოჯდა. ბაყაყი მიწაზე დასვა და ჰკითხა:

– აქაც შენი ხომ არ არიან?

– არა, აქ ჩემიანი არავინ ცხოვრობს, – სანყალი ხმით მიუგო ბაყაყმა.

ის იყო, ყორანმა ნერწყვი და მსუყე ლუკმისკენ თავი დახარა, რომ...

– ძმაო ყორანო! რა ჭუჭყიანი ნისკარტი გაქვს? არ ჯობდა, ჭამის წინ გაგენმინდა და გაგელესა? აქვე ბრტყელი ქვა დევს, გამოგადგება.

„ ნამდვილად უნდა გავილესო“, – გაიფიქრა მტაცებელმა, ეცა და ნისკარტის ლესვას შეუდგა.

როგორც კი მსხვერპლისკენ მიტრიალდა, სასონარკვეთილმა ბაყაყმა ისკუპა და გაუჩინარდა.

ყორანი აქეთ ეცა, იქით ეცა, ჭაში გადაეყუდა და ძირში ბაყაყი შეამჩნია.

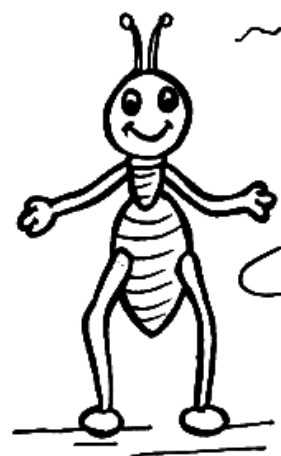
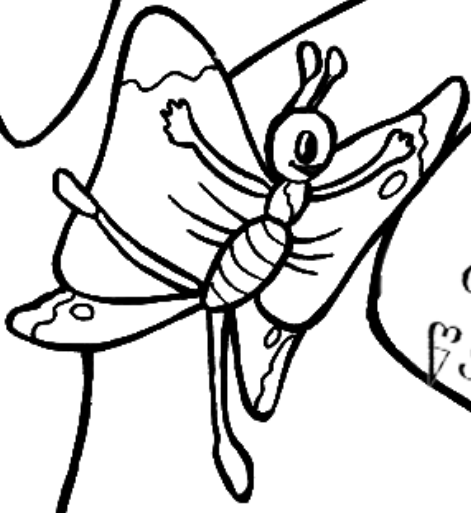
– დაო ბაყაყო, აქა ხარ? – ალერსიანად ჰკითხა ყორანმა, – შემეშინდა, მეგონა სულ დაგკარგე. ამოდი, ჩემი ნისკარტი ისეთი სუფთაა და ალესილი...

– ძმაო, ყორანო! მოხარული ვიქნებოდი, მაგრამ ამოსვლა არ შემიძლია. ჯობს, შენ ჩამოხვიდე და აქ შემჭამო, – ამ სიტყვებს ჭის ფსკერიდან ბაყაყის მხიარული მოჰყვა...

ვასილ გულუერი

ნაწიპმპრზე
 ამოვიდა,
 თავზე ქუდი დაიკოსა.
 წავუღებ და გავახარებ
 ჩემს
 პატარა
 დაიკოსა.

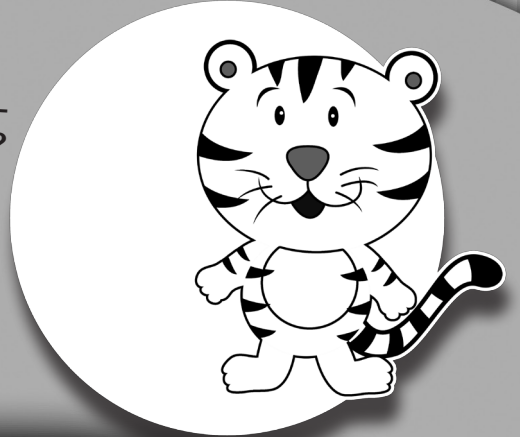
იპოვე უპილო განსხვავება

მართალია, რა...?

... ვეფხვს მართო ბენვი კი არა, კანის ზოლიანი აქვს?

ეს მართალია! თან თითოეული ზოლი ისევე უნიკალურია, როგორც თითის ანაბეჭდი. ვეფხვს 100-ზე მეტი ზოლი აქვს ტანზე. ზოლიანი ბენვი ძალიან მოსახერხებელია ბალახსა და ბუჩქებში შესანიღბად. თუ ბენვს გაეპარსავთ, ზოლები მაინც დარჩება! ასე რომ, თუ ვეფხვი გამელოტდა, საგანგაშო არაფერია.

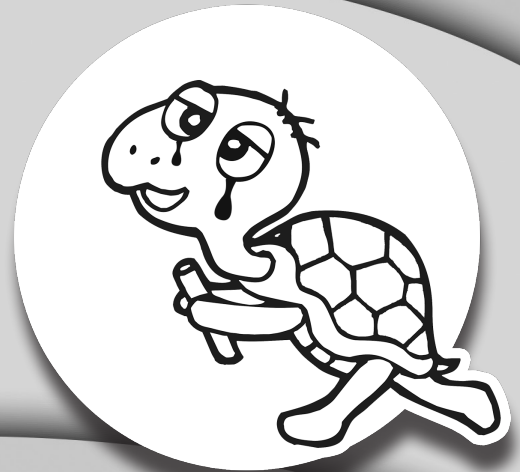
... ზღარბი სოკოს და ვაშლს ზურბით ატარებს?

ეს ტყუილია! როგორც აღმოჩნდა, ზღარბს მატლებისა და ხოჭოების წამა უყვარს. სოკოს და ვაშლს რომც ეტანებოდეს, მისი თრევით თავს არ შეინუხებს და ადგილზევე მიირთმევს, რადგან ზღარბი ზამთრის ხანგრძლივი ძილისთვის ცხიმის მარაგს ორგანიზმში იგროვებს. და კიდევ – მისი ეკლები ბასრი მხოლოდ საფრთხის მოახლოებისას ხდება.

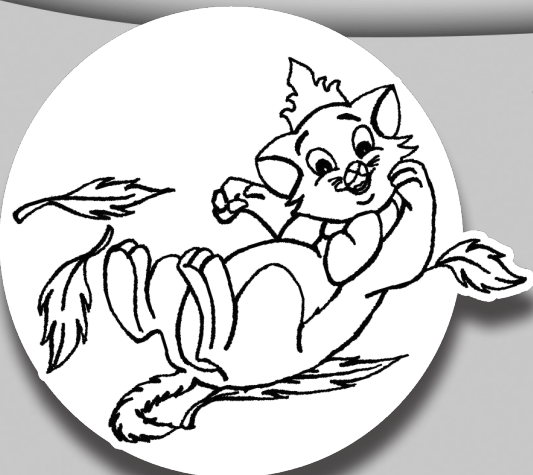
... დიდი კუბი ტირიან?

სანაპიროზე კუები ნამდვილად ცრემლად იღვრებიან. ამ ხერხით ისინი თვალებს ისუფთავებენ ქვიშისგან.

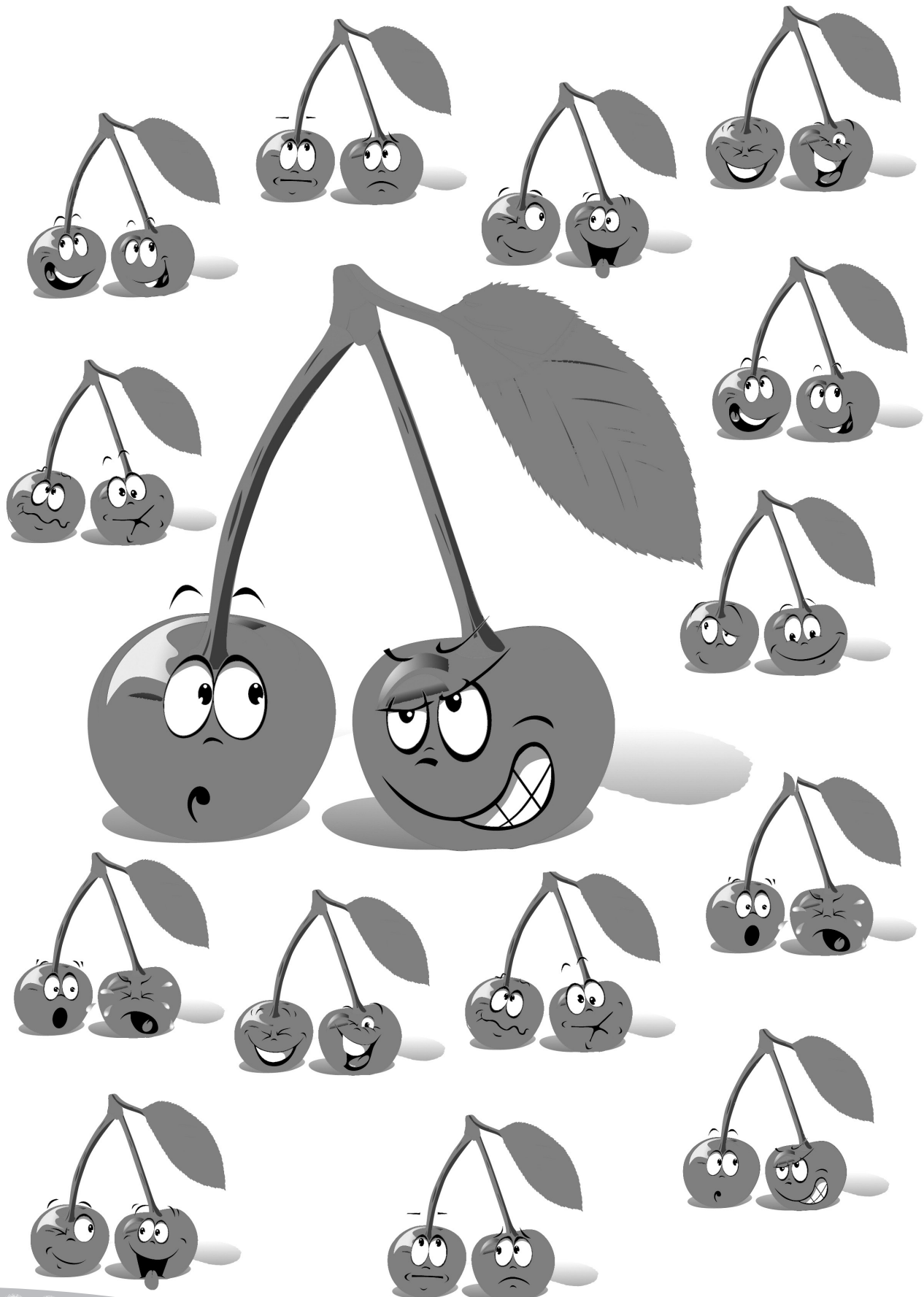

... ოპოსუმი შეიძლება შიშისგან მოკვდეს?

სულაც არა! ოპოსუმი მხოლოდ თავს იმკვდარუნებს. თვალები შუშისებური უხდება, პირიდან ქაფი გადმოსდის და უსიამოვნო სუნს აყენებს, რის გამოც მტაცებელი მის მიმართ ინტერესს კარგავს და გარბის.

ԴՅՈՅՆ ԵՐԱՅԵՐՆԵՐ ԲՆՅՈՒՐ Ի, ԽՈՒՐԵՆԵՐ
ՍՄՍՅՈՒՄԵՐ Ի ԵՄ ՅԻՅՆ.

გამოიყენებ

წყვანობას

ნათია ჯანაშია

ძილი უყვარს ძალიან,
უფრო მეტად – თაფლი,
ბაჭბაჭა და მსუქანა,
რა იქნება? -

ფურთხება უყვარს, კუზი ქავს
ორი, ან ერთით ნაკლები,
ზრდილობა ვერ უსწავლია.
რა ცხოველია? -

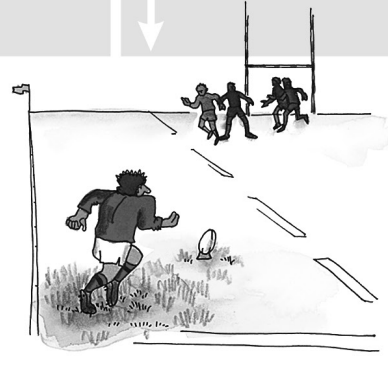
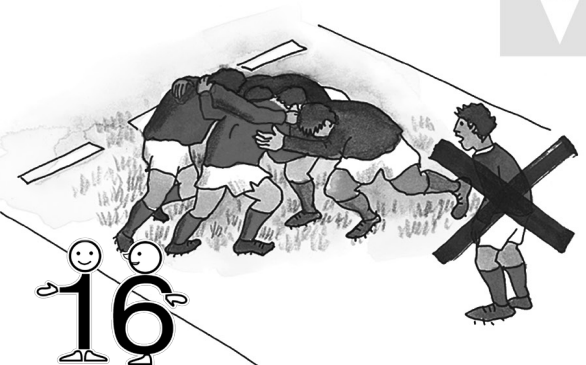
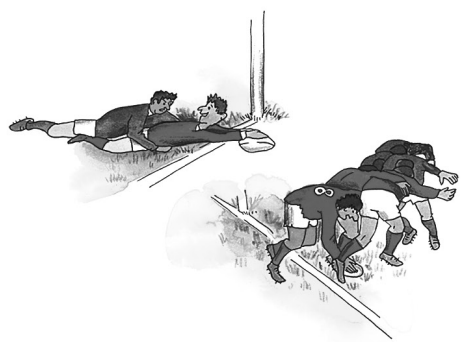
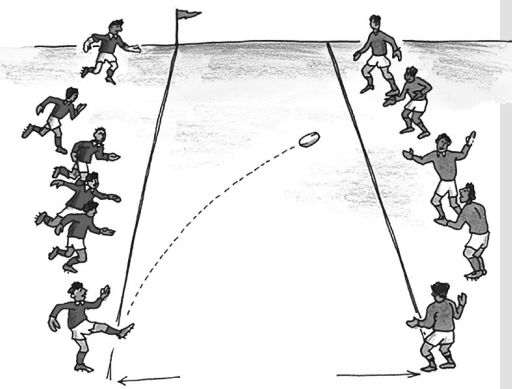
პურის ყანისკენ გაიქცა,
შორი გზა ხტუნვით გალია,
მწვანე სამოსი აცვია.
გამოიცანი! -

იცის, დიდთავა შეარქვეს,
ამით არ იტეხს გულს,
ლამით ფხიზლობს და დღე სძინავს,
რა ფრინველია? - ..

რსპსი

რაგბი (ინგლ. rugby – ქალაქი ინგლისში) გუნდური სპორტული თამაშია ოვალური ბურთით. მოთამაშეთა მიზანია მოწინააღმდეგის კარში რაც შეიძლება მეტი ბურთის გატანა ან პირით ხაზს იქით დამინება.

რაგბის დაბადების თარიღად მიჩნეულია 1823 წლის 7 აპრილი. გადმოცემის მიხედვით, 16 წლის უილიამ უებ ელისმა, რომელიც ინგლისის ქალაქ რაგბის სკოლის ფეხბურთელთა გუნდის წევრი იყო, თამაშის დროს წესი დაარღვია – ბურთს ხელი სტაცა და მეტოქის კარისკენ გაიქცა, რითაც დასაბამი დაუდო სპორტის ახალ სახეობას. სადღეისოდ ეს ვერსია ოფიციალურად უარყოფილია, მაგრამ რაგბის მთავარი ჯილდო, მსოფლიოს თასი, მაინც ელისის სახელს ატარებს, რაგბის კოლეჯის კედელს კი დღემდე ამშვენებს მემორიალური დაფა წარწერით: „დაე, ეს დაფა გვახსენებდეს უილიამ უებ ელისის დიდებულ საქციელს, ვინც გაბედა წესის დარღვევა, ხელში აიტაცა ბურთი და გაიქცა. ასე წარმოიშვა თამაში რაგბი 1823 წელს“. სინამდვილეში თანამედროვე რაგბისა და ფეხბურთის წინამორბედი მართლაც ერთი თამაში იყო, სახელწოდებით – football. თამაში ხელითაც შეიძლებოდა და ფეხითაც. 1845 წელს ქალაქ რაგბის სკოლის რამდენიმე მოსწავლემ დაწერა თამაშის წესები. აქედან მომდინარეობს თამაშის ოფიციალური სახელწოდება – rugby-football. 1863 წლამდე, სანამ ინგლისში ფეხბურთის ასოციაცია ოფიციალურად ჩამოყალიბდებოდა, გუნდები მატჩის წინ თანხმდებოდნენ, როგორ ეთამაშათ – ფეხბურთის თუ რაგბი-ფეხბურთის წესებით. განსხვავება ის იყო, რომ რაგბიში შეიძლებოდა ბურთის ხელში დაჭერა. 1869 წელს ფეხბურთში საბოლოოდ აიკრძალა ხელით თამაში.

1871 წელს დაფუძნდა ინგლისის რაგბის კავშირი(RFU), რომელმაც 21 ინგლისური კლუბი გააერთიანა. კავშირმა შეადგინა და გამოაქვეყნა თამაშის ოფიციალური წესები.

რაგბის ქართველ წინაპარს გურიაში „გატანიე ბურთს“ (ლელობურთს) ეძახდნენ. ამ თამაშს სახალხო სპორტის სახე ჰქონდა: ორ მოწინააღმდეგე გუნდს, რომლებსაც სხვადასხვა კუთხის ან სოფლის მცხოვრებნი წარმოადგენდნენ, ერთგული გულშემმატკივრები შეძახილით ამხნევებდნენ, წესრიგს კი მსაჯვები – მსცოვანი თავადები იცავდნენ. თამაშის არსი იყო ბურთის გატანა მოწინააღმდეგის ლელოში. გუნდში ყველამ თავისი მოვალეობა იცოდა: ერთი

მსაჯები

მლექტელი იყო, მეორე – გამქცევი, მესამე – გზის ამრევი, სხვანი – გამქცევის დამცველი, გზა-გზა დამალული შემცვლელი, მარქაფა შემონახული მოთამაშეები... წესებიც არა დაწერილი, მაგრამ მკაცრად განსაზღვრული იყო. ამიტომ არის, რომ ქართველებს რაგბი წმინდა წყლის ბრიტანულ თამაშად არ მიაჩნიათ: საქართველოში სპორტის ამ სახეობის მიმართ სიყვარული და ერთგულება გარკვეულწილად ლელობურთის დამსახურებაცაა.

რა თქმა უნდა, თანამედროვე რაგბის წესები უფრო მკაცრი და დახვეწილია, ვიდრე „გატანიე ბურთისა“. თითქმის ყოველწლიურად მასში ცვლილებები შედის.

თუ გადაწყვიტე, თვალყური ადევნო რაგბის მატჩს, უნდა იცოდე ის ელემენტარული წესები, რომლებზეც ჩვენ ვისაუბრებთ. სხვაგვარად თამაშს ალღოს ვერ აუღებ. აი, წესებიც:

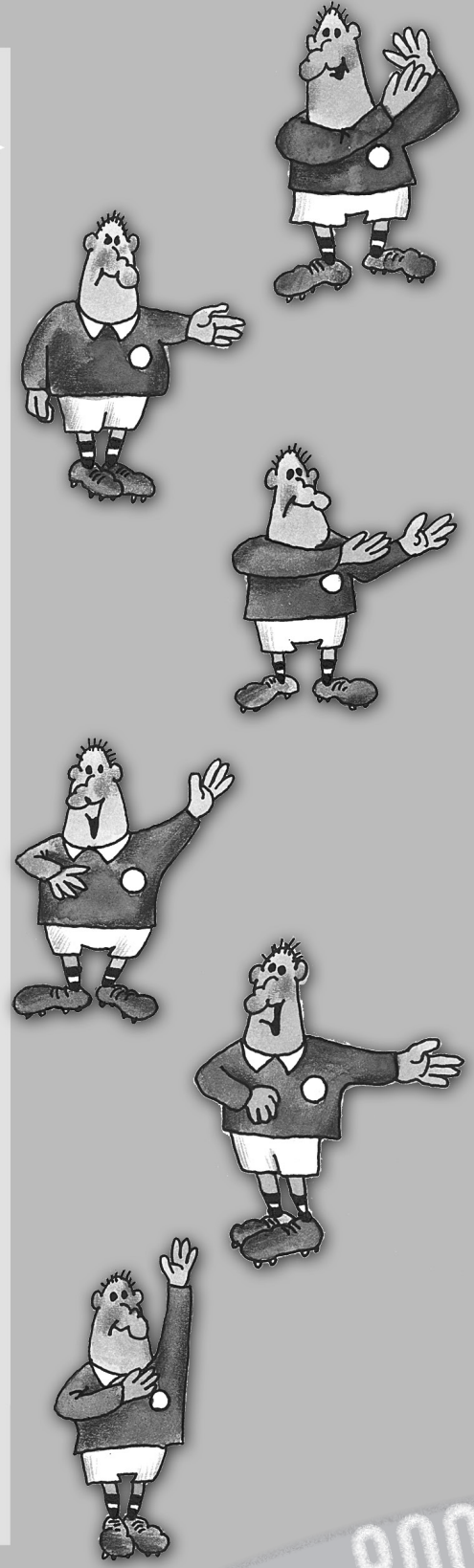
რაგბის გუნდში 15 ძირითადი და 7 სათადარიგო მოთამაშეა. მატჩი მოიცავს ორ ტაიმს (თითოეულის ხანგრძლივობა – 40-40 წუთი).

თამაშს იწყებს ის გუნდი, რომელმაც კენჭისყრაში გაიმარჯვა, მაგრამ არ გაგიკვირდეს, თუ მეორე გუნდმა დაიწყო – ეს იმას ნიშნავს, რომ ილბლიანმა კაპიტანმა თამაშის დაწყებას მოედნის სასურველი მხარის არჩევა ამჯობინა. ბურთს ურტყამენ შუა ხაზიდან.

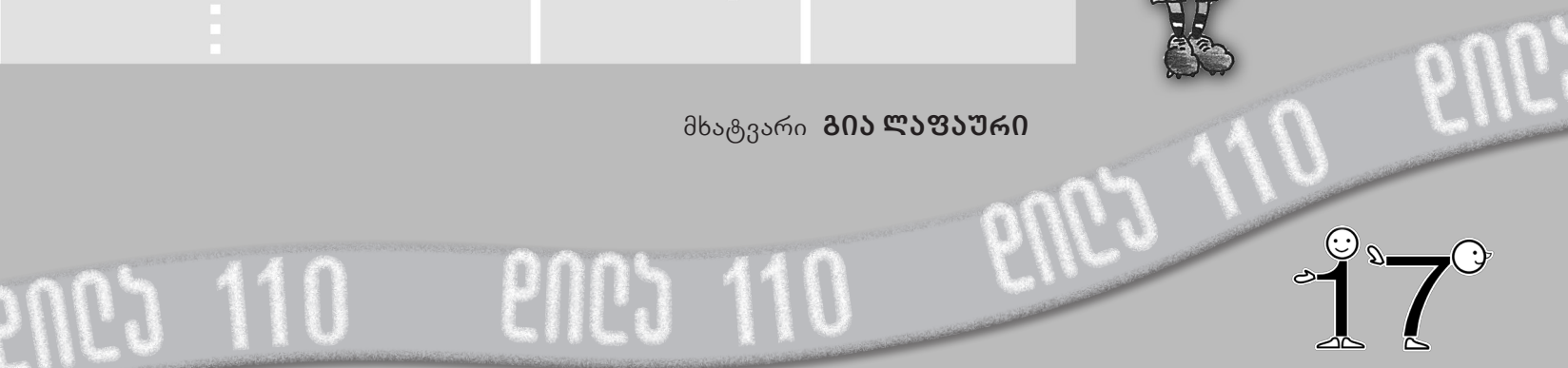
რაგბიში ბურთის წინ გადანოდება აკრძალულია. ნებისმიერ ვითარებაში მოქმედებს თამაშგარე მდგომარეობის წესი, რომლის არსიც იმაში მდგომარეობს, რომ ბურთიან თავდამსხმელზე წინ არც ერთი თანაგუნდელი არ უნდა იყოს. გუნდს წინ წაწევა შეუძლია მეტოქეზე მიძალებით, ხელდახელ ბურთობითა და ბურთის ფეხით დარტყმით. თავის დამცველ გუნდს შეუძლია ბურთიანი მეტოქის შებოჭვა და წაქცევა.

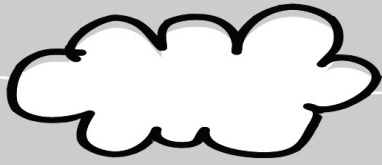
თამაშში ხშირად იქმნება სტანდარტული სიტუაციები. წინ თამაშის ან ბურთის შეფერხების გამო ინიშნება შერკინება, რომელშიც ორივე მხრიდან 8-8 მორკინალი მონაწილეობს. ბურთის აუტზე გასვლისას მის მოსაპოვებლად ეწყობა ე. წ. დერეფანი. ბურთიანი მოთამაშის შებოჭვის შემთხვევაში იწყება ბურთისთვის ჯგუფური ბრძოლა, რომელსაც ეწოდება რაკი ან მოლი. უხეში თამაშისათვის მორაგბე შეიძლება გააძევეთ 10 წუთით ან თამაშის ბოლომდე.

თამაშში მთავარია, ბურთი ხელთ იგდო და მეტოქის ლელოსკენ გაიქცე.

მხატვარი **გია ლავაური**

ჩაიწახედი

თუ კარგად იცი, რა ჰქვია
ქვემოთ ჩამოთვლილ ნადირ-
ფრინველთა შვილებს, ამ
კროსვორდსაც ადვილად
შეავსებ:

1. ცხვარი	7. ბელურა	13. დათვი
2. აქლემი	8. მტრედი	14. ძაღლი
3. ლომი	9. ცხენი	15. არწივი
4. სპილო	10. ყვავი	16. კურდღელი
5. კატა	11. თაგვი	17. შველი
6. ლორი	12. ბატი	

110

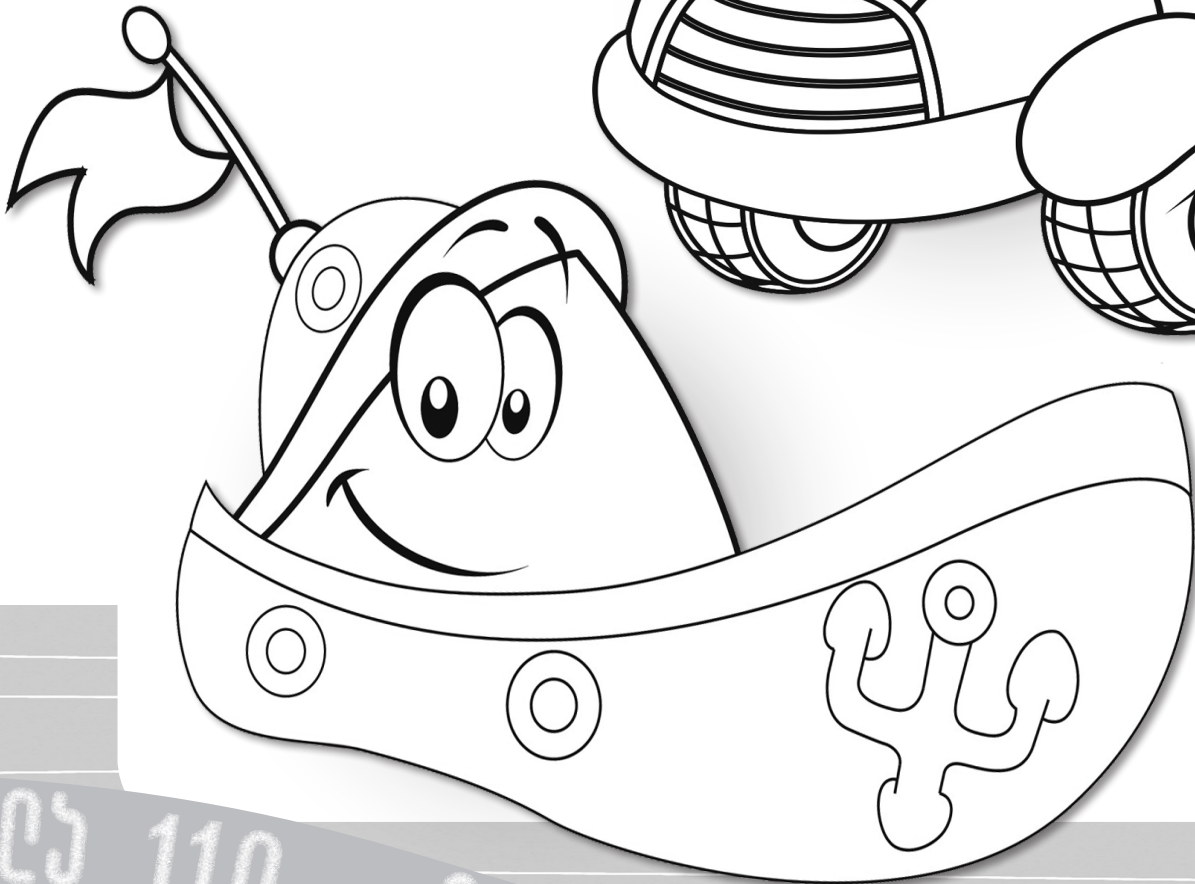
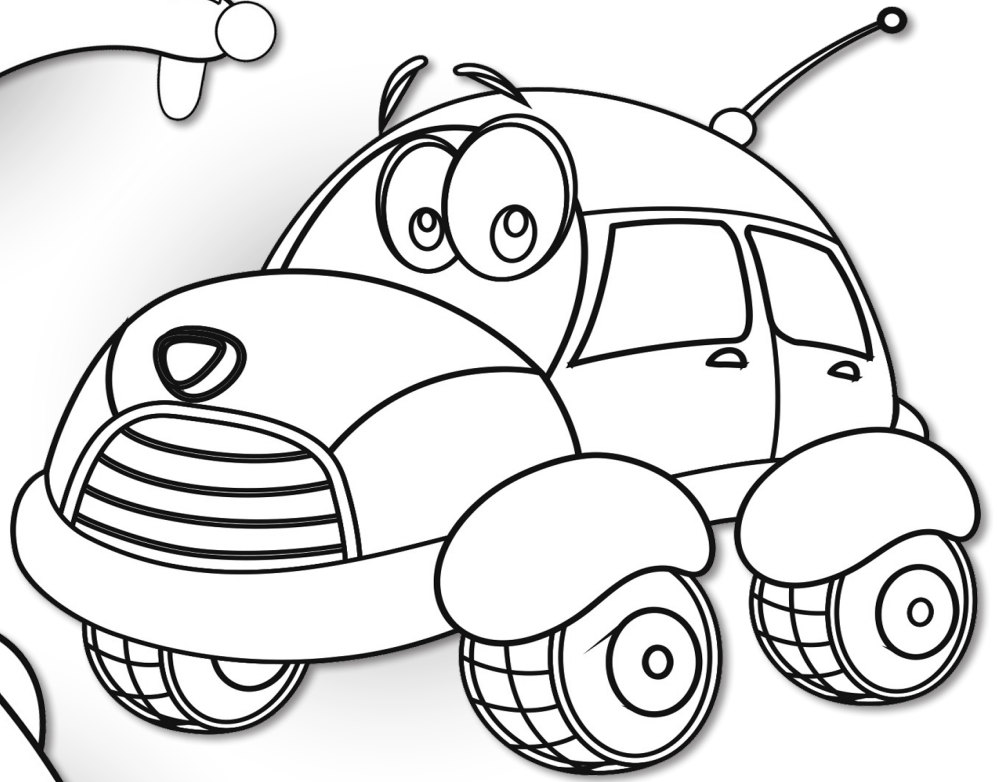
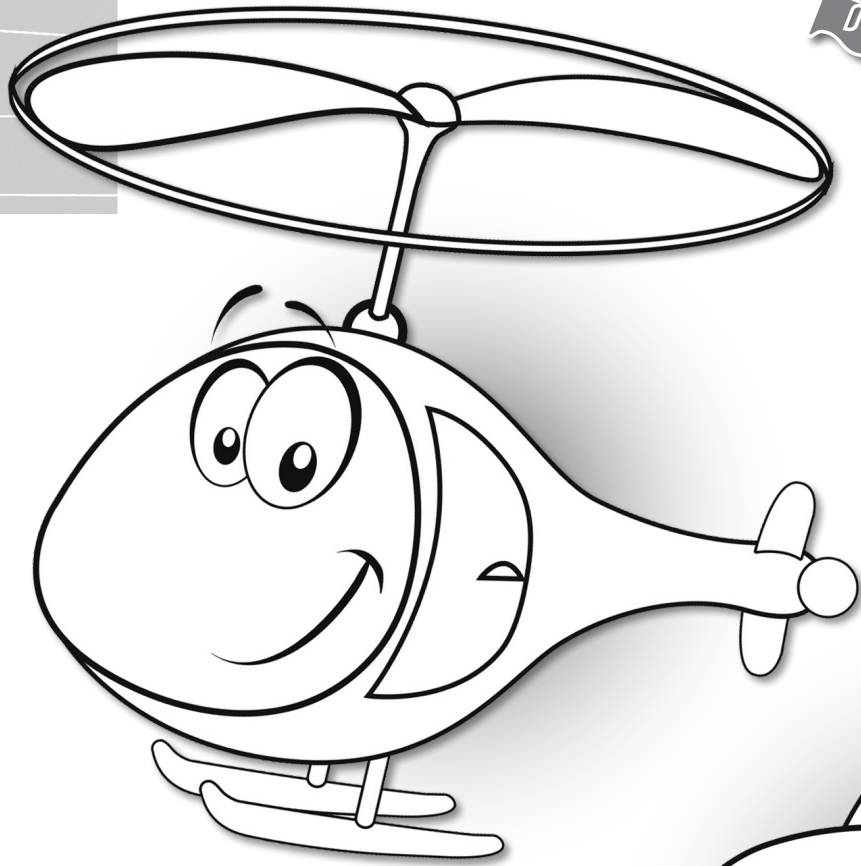
110

110

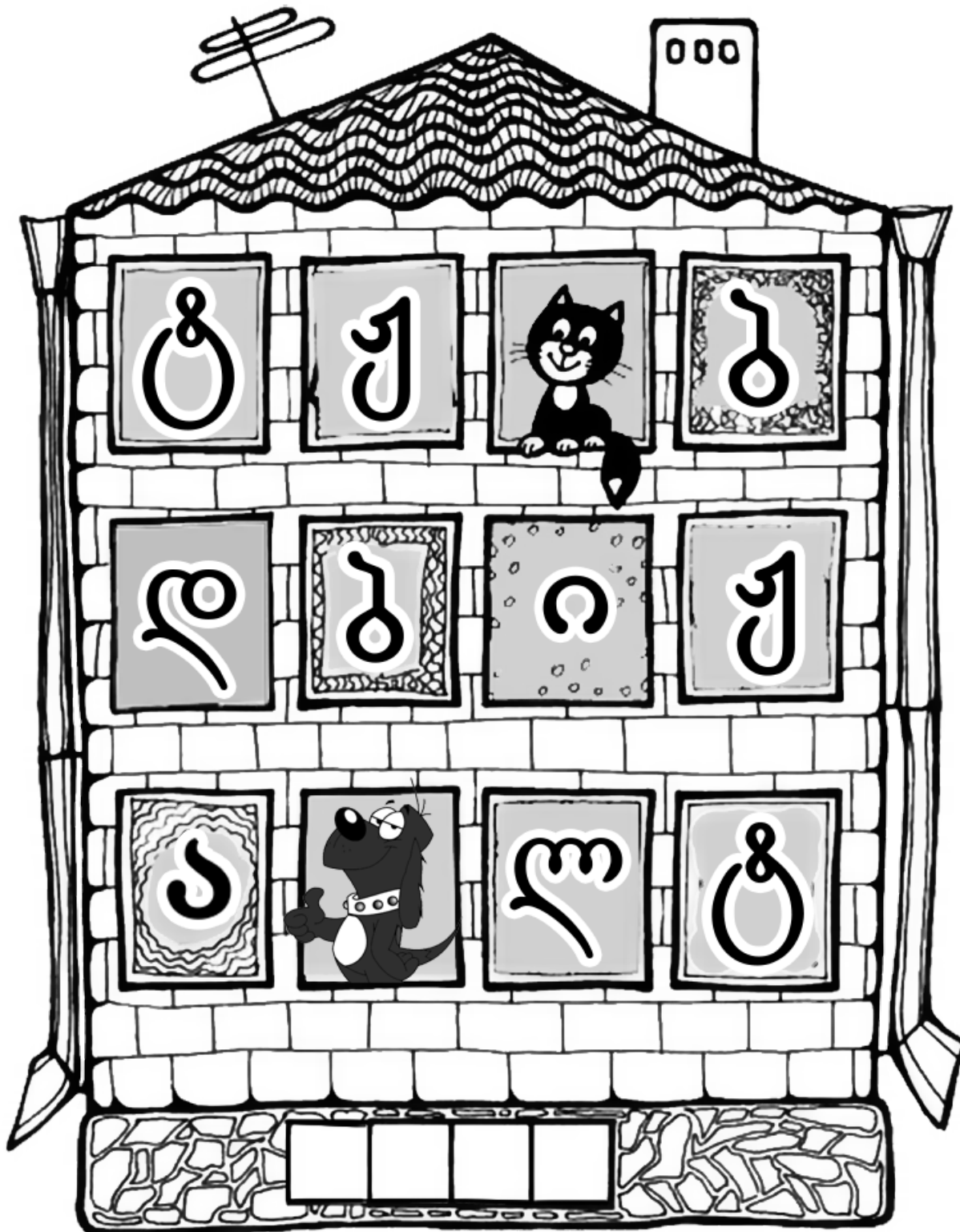
110

સમુદાયજનક

ვადახაზი ასოები, რომლებიც
 მონადრება, დამხენილითი უნაჩევი
 სიტყვა და ჩაქრთი წამოიღ უჯრუბში.

მთავარი რედაქტორი: ლოლო ნიჰნიჰაჰა

ნახატი ყდაზე: როენა შელეგისი

მის.: ზანდუკელის ქ. 1, ტელ.: 2 93 69 77

<http://www.dila.ge>, <https://www.facebook.com/dila1904>, ელ-ფოსტა: dila1904@yahoo.com